

sig videre om denne Sag, da jeg nok mærker, hvor den skal hen (Münterhed).

Indenrigsministeren: Forsaavidt der er hentydet til, hvorvidt Regjeringen retter sig efter de Ønsker, der her udtales, troer jeg virkelig ikke, at Thinget kan beklage sig over, at Regjeringen ikke har taget Hensyn nok til de Ønsker, som her ere blevne udtalte, men jeg troer ogsaa, at det vilde være aldeles ufor-svarligt af Regjeringen, om den vilde følge disse Ønsker, naar den fandt, at de ikke gik ud paa noget Nyttigt og vare stridende imod dens Overbeviisning om, hvad der er det Rig-tige og hvad der tjener det almene Vel. Denne Grundsætning har jeg fulgt, og agter jeg frem-deles at følge. Forsaavidt man har søgt, deels at lade, som om man ikke forstod, hvad jeg sigtede til, og deels at gjøre mine Ord latter-lige, skal jeg blot yttre, at Enhver, der vil forstaae det, ogsaa kan og har forstaaer det, og jeg vil ønske, at de ærede Deputerede, der have søgt at gjøre mine Uttringer latterlige, fremdeles maae kunne lee deraf.

Formanden: Rigsdagsmanden for Hol-bet Amts 1ste Valgfreds har Ordet.

B. Christensen: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Nar-huus Amts 1ste Valgfreds har Ordet, for at gjøre en personlig Bemærkning.

Winther: Forsaavidt den ærede Inden-riksminister har sigtet til mig ved at sige, at man havde søgt, at gjøre Regjeringens Ud-særd latterlig, saa maa jeg fraspige mig dette; thi det har jeg ikke tænkt paa.

Scherning: Jeg har forstaaet den ærede Indenrigsministers Tilbagetagelse af Loven som en mere bestemt og betimelig Erklæring om, at han ikke vil frasalde sin Mening, og jeg har forstaaet den ærede sidste Talers Op-tagelse af Loven saaledes, som om han ønsker endnu ved 3die Behandling at forsøge paa, at komme til en Overenskomst med Regjerin-gen om en Lov, der i det Hele taget er vig-tig. Han har ladet en Dør blive staaende aaben; men om vi ville komme til at gaae ind ad den, det vil vise sig. Jeg maa oprig-tig tilstaae, at jeg ikke ganske har forstaaet, hvad den ærede Indenrigsminister har sigtet til;

det kan være, at det kommer af, at jeg i det Hele ikke kender Forholdene nøie, men jeg har ikke kunnet fatte, at denne Lov, hvad enten den nu kommer til at helde lidt mere til den ene eller til den anden Side, vil kunne føre til nogen særdeles Fare, da den dog under enhver Skikkelse udtaler det samme System, og jeg troer, at den Fare, der kan hænge over Forhandlingerne, hidrører fra dem, der omtale Faren. Jeg siger ikke dette for at gjøre en Bebreidelse; thi jeg erkender fuldkommen det Rigtige i, at man saa tidligt som muligt peremptorisk erklærer, at under den Form ønsker man ikke Loven, og at den, hvis det ikke ret-tes, falder. Jeg vil nu tillade mig at gjøre en Bemærkning til, hvad jeg tidligere har sagt. Jeg har ikke yttret et Ord om, at jeg anseer Egennytte for en politisk Egenskab; jeg anseer tværtimod Uegennyttighed for en politisk Egen-skab, og det er ikke, fordi jeg troer, at de, der eie lidt, ville være sparsomme af Egennytte, at jeg raader til at give dem en Stemme med, men fordi jeg holder mig overbevist om, at de ville bruge Mindre, fordi de i deres egne Forhold ere oplærte til at komme ud af det med lidt, med Mindre end Andre (Hør!). Jeg raader just til at lade Uegennyttighed være det, som leder os, Uegennyttighed i en-hver Henseende, og at sætte alle personlige Hensyn tilside for Tingens og det Offentliges Interesse (Hør!). Det er det System, jeg troer, vi i det Hele skulle gjøre gjældende, og jeg tør haabe, at ikke let Noget skal sige, at jeg her i nogen Retning har voteret efter per-sonlige Hensyn, men altid efter Sagens egen Natur. Det er i et saa vigtigt Moment som det nærværende dobbelt vigtigt at erkende, at det er Egennytten, vi skulle sætte tilside (Hør!), at vi skulle bortskyde alle personlige Formaal og erkende, hvilket det store Formaal er, som foreligger os.

B. Scholer: Selv om dette Forslag efter Regjeringens Udtalelse ikke skulde komme videre, hvad jeg, om just ikke saa meget, skal beklage, fandt der dog igaar en Afstemning Sted, som kan have Betydning for de nær-værende Communalforhold. Jeg skal derfor tillade mig at rette et Spørgsmaal til den